

nede før, kræver andre Lande, navnlig vore to Broderlande, bestemte og stærke positive Garantier for, at den paagældende kan forsørge sig selv. Her gaar vi ikke videre, og jeg ønsker ikke, at vi skal gaa videre end til at kræve den mere negative Garanti, som ligger i, at den paagældende dog hidtil har forsørget sig selv, og der ikke ellers foreligger ganske særlige Betæneligheder, men det Synspunkt synes jeg dog, man skulde holde fast paa, og det, hvad enten man kan bebrejde de paagældende noget eller ikke.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 34 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Folketingets Formand.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Bekæmpelse af Raager.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 102; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 699).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Jensen-Grimsbjerg): Det foreliggende Ændringsforslag er formet som et Lovudkast, hvori de forskellige Ændringer, Udvalget har ønsket at stille, er samlede, og Ændringsforslaget er stillet af hele Udvalget. Udvalgets Opfattelse med Hensyn til en Lov om dette Formaal er, at det, der maa tilsigtes, er Bekæmpelse og ikke Udryddelse. Man mener, at efter hvad der foreligger, vil der rundt om i Landet være en Del smaa Raagekolonier, som ikke foraarsager nogen nævneværdig Skade. Derimod er det utvivlsomt, at de store Kolonier kan foraarsage en meget betydelig Skade. Det er ogsaa i Overensstemmelse med de Erklæringer, der foreligger fra Amtsråd og Sogneråd, og hvoraf der findes et kort Uddrag i Beretningen fra Udvalget i Fjor. I Over-

ensstemmelse hermed er Udtrykket *Ødelæggelse* slet ikke brugt i det af Udvalget stillede Ændringsforslag, medens dette Udtryk derimod var anvendt adskillige Gange i det af Folketinget vedtagne Forslag. Den samme Tanke er ogsaa udtrykt i de første Linier af § 1, hvor det hedder: „I Egne, hvor Raager ruger samlede i saa stor Mængde, at de paa iøjnefaldende Maade optræder som Skadedyr, kan der af det offentlige træffes Foranstaltninger til Bekæmpelse“ o. s. v. Efter Forslaget skal der fremkomme Klage, forinden det offentlige kan gaa til Bekæmpelse af en Raagekoloni. Den øvrige Vej for Sagen er forskellig efter de to Forslag. Efter Folketingets Forslag er det Kommunalbestyrelsens Skøn, der er det afgørende, og det er Kommunalbestyrelsen, der iværksætter de Foranstaltninger, man finder det fornødent at træffe. Efter Ændringsforslaget er det ikke alene Kommunalbestyrelsen, men ogsaa Amtsrådet, der skønner, og naar begge disse to kommunale Institutioner har skønnet, at en Raagekoloni bør bekæmpes, er det Amtsrådet, der iværksætter Bekæmpelsen. Udvalget har ment, at der var god Grund til at tage Amtsrådet med, thi dette, at Sagen skal afgøres i to Instanser, vil være en Betryggelse for Ejeren af det Sted, hvor Kolonien findes. Men det vil ogsaa være en Betryggelse for de skadelidte, idet det maa antages, at Amtsrådet ikke vil have de Vanskeligheder, der maaske kan være overfor en uvillig Ejer, som en Kommunalbestyrelse muligvis vilde have. Der er ogsaa en Forskel paa Udgifternes Fordeling efter de to Forslag. Efter det af Folketinget vedtagne Forslag er det Kommunen, der betaler det hele, efter det foreliggende Ændringsforslag er det Amtet og de interesserede Kommuner i Fællesskab, der bærer Udgifterne. Det er naturligt, at Udgifterne saaledes fordeles over en større Kreds, thi det Omraade, hvor en Raagekoloni kan gøre Skade, kan være ret stort, større end en enkelt Kommune. Dette Hensyn til Udgifternes Fordeling er ogsaa taget i § 4, 2det Stykke, hvorefter der af flere Kommuner i Forening kan træffes Aftale med Skovejeren om, at han selv foretager Bekæmpelsen. Det er et Punkt, som jeg gerne vil fremhæve meget stærkt, idet det vilde være ønskeligt, om Resultatet af dette Forslag, hvis det bliver til Lov, hvad det forhaabentlig gør, maatte blive, at det blev det almindelige, at Skovejeren selv foretager Bekæmpelsen. Der er ingen Tvivl om, at han vil kunne gøre det med